

Elias Ole Tetens Lund præsenterer sine malerier i Café Aroma.

Fernisering torsdag d. 29. juni kl 14 -16

Jane: hvad udstiller du, hvad er din malestil, materialer, inspiration? Hvad du synes præsenterer dig som kunstner og din kunst?

Elias: Jeg har gennem mine år som lærer i billedkunst tænkt: "Hvorfor vil jeg gå og lære mere tegning, maleri, fotografi og modellering?" - Altid blev svaret: "... for at blive bedre til at inspirere mine elever. Jeg skal *ikke* være kunstner." Så jeg har håbet, at der er nogle af mine elever, der har mærket det. Det har handlet om tilegnelse af stadig lidt mere viden for eleverne og mig selv. Min instruktion til dem lød sådan her:

Du skal gå hen
over denne høje slette
med dybe skrænter
og med udsigt til verden
fra der, hvor du går
til der, hvor du skal hen
i denne time:

den sikre lige vej - eller
ad bugtede stier
langs afgrundens rand
hvor du taber
et mål af syne.
Det er vejen
der tæller.

Jeg maler med et blik hen til naturen og landskabet. Det sker hver gang, at abstrakte værdier overtager der, hvor hukommelsen har gjort sit arbejde. Nogle gange bliver det råt og mere maskulint, end jeg måske ønsker.

Sammen med en gruppe har jeg malet. Ene hane i kurven, hvorfor ved jeg ikke. Vi har givet hinanden inspiration. Vi kan lide hinandens arbejdsproces og også ofte hinandens resultater. Jeg har givet mig selv tid til at arbejde med det samme billede hen over lang tid. Det er en ny fornøjelse, som jeg aldrig fik mulighed for i mit arbejdsliv.

Arbejdsgangen ser således ud: intet forlæg i form af fotos. Ingen anelse om, hvor jeg skal ende, når jeg begynder. Jeg møder op tørt for planer. Opspænder og præparerer det rå lærred efter gamle recepter: kogelim og linolie, kridt og titanhvidt, æggeblomme. Håndværket sikrer, at det hele tager tid. Det er sundt at tage sig tid. Lærredet skal nå at tørre i lang tid. Nå, jeg har et færdigt lærred allerede, lige som TV-kokken, der henter en kage frem fra under bordet.

Så begynder jeg at tegne med trækul direkte på lærredet. Sletter ud og tegner på ny. Kroppen skal bringes i balance og indre sync med det, der sker på lærredet. Det er måske meditation. Så begynder det der med farverne.

Jeg bruger en rigtig gammeldags palet. Sætter alle farver af langs kanten: Zinkhvidt, citrongul, neapelgul, orange, cadmiumrød mellem, kraplak (rød) mørk, grønslak, kromgrøn lys, kromhydratgrøn, cølinblå, kongebå, ultramarin, violetlak, gulokker, grå umbra, paynesgrå, elfenbenssort. Jeg maler med de rene farver eller jeg blander på paletten. Jeg har opdaget en ny blågrå farve, som jeg blander af den kraplak røde og den kromhydratgrønne viridian. Den er næsten som et mirakel: alvorlig, fyrig og mystisk. Find den i mine billeder, og du vil måske forstå mig. Jeg lægger hele billedet op med farver i løbet af den første halve time. Derefter begynder det egentlige maleri. Og under vejs kan jeg male noget over og forandre kompositionen igen.

Altid vil jeg være tilbageholdende med at sige noget om, hvad der er hensigten og hvad disse billeder handler om. Naturligvis har jeg en mening med det. Men andre menneskers oplevelse er vigtig. Kig på billederne, hvis du vil.